

срѣдѣ, пытаяха ги: съ коѧ сила, ѿлїи съ коѣ имѣ сотвориХте вѣе товѣ;

8 Тога вѣа Пѣтръ се испажли съ дѣхомъ стѣгѡ, и рѣче имъ: кнѧзі людскіи и старцы Ісрѣилемъ.

9 Понѣже ніе днѣсь се испытываеме за благодѣяніе человѣка нѣмошна, съ каквѣ сила той исцѣлѣ:

10 Извѣстно да буде на сички те вѣсъ, и на сички те людіе Ісрѣилемъ, защо съ имѣто на Іисѹса Христѣ Назарѣа, когото Г҃рь воскреси ѿ мѣртви тѣ, съ товѣ (имѣ) той стой предъ вѣсъ здравъ.

11 Той є каменьо оѣко-
рѣнныю ѿ вѣсъ, видатели тѣ,
и който быдѣ глава на оѹг-
латѣ: и не можеме да се спасѣ-
мѣ чрезъ нѣкого драго:

12 Защо нѣма драго имѣ
подъ небѣ то дадено на че-
ловѣцы тѣ, съ коѣто трѣбва
да се спасѣмѣ.

13 А сини като видѣха Пе-
трово то и Іѡанново то дер-
зновеніе, и разумѣха защо са
человѣцы безкнижни и прѣ-
сти, чудехасе: и познаваха ги
защо бѣха съ Іисѹсомъ:

14 И като глѣдаха ѿздра-
вѣлыхъ человѣкъ че стоеше
съ нѣхъ, не можеха нѣшо да
продѣматъ на среџиа.

15 Но като имѣ заповѣда-
ха излѣзатъ вѣнци ѿ сокоратъ,
допытовахасе междѹ сѣкѣ си.

16 И говорѣха: що да напрѣвиме на тіа человѣцы;
защо сички те който живѣатъ во Іерусалимѣ знаатъ
че быдѣ чрезъ нѣхъ чудо зна-
менито, и не можеме да се ѿречемѣ.

17 Но да се не пронесѣ по
многу вѣ народатъ товѣ, съ
оустрашеніе да имѣ запретиме
да не говоратъ вѣке за товѣ
имѣ на нѣкого человѣка.

18 И повѣкаха ги, и заповѣ-
даха имѣ да не продѣмоватъ
ѡнибѣ, нито да оѹчатъ вѣ имѣ
то Іисѹсово.

19 Я Пѣтръ и Іѡаннъ ѿго-
вориха, и рѣкоха имѣ: ако є
праѣдно прѣдъ Г҃ра да послѣ-
шаме вѣсъ побѣче, нѣжели
Г҃ра, разсѣдите (самы);

20 Не можеме ніе да не го-
вѣриме товѣ що смѣ видѣли и
чали.

21 А сини пакъ имѣ запре-
тиха, и пѣстїха ги, понѣже
не найдоха никоја причина
какви да ги мѣчатъ, зарадѣ
народатъ: защо сички те
прославлѧваха Г҃ра за (чудо
то) щото быдѣ.

22 Защо чловѣко, на когото
быдѣ товѣ чудо на исцѣ-
леніе то, кѣше по многу ѿ
четыридесе години.

23 И като ги пѣстїха, дойдо-
ха при свой тѣ си, и каза-
ха имѣ рѣкоха држїе реи тѣ и
старцы тѣ.

24 А сини като чудо, єдино-